

DOBROCHOVSKÝ ZPRAVODAJ

MATYLDA
v plné kráse

Vážený spoluobčané,

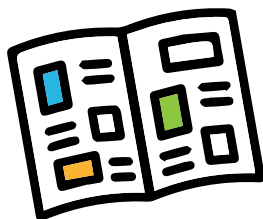
mám velkou radost, že vám můžeme přinést další číslo našeho zpravodaje. Je to potěšitelné zejména proto, že i přes covidová omezení se život v obci nezastavil. Dočtete se, co všechno se v Dobrochově událo v minulém období.

Mám radost, že konečně začala oprava komunikace. Je to velké omezení pro všechny, ale věřím, že výsledek bude stát za to a za nějaký pátek si na problémy ani nevzpomeneme. Faktem je, že do dnešního dne jsme vlastně ani nějaké zásadní omezení nepocítili.

A do třetice mám radost, že blížící se svátek vzniku republiky, tedy 28. říjen, si opět budeme moci připomenout všichni společně, jak je v naší obci zvykem. Jsem si vědom, že se najdou lidé, kteří místo oslavy státnosti dají přednost seriálu v televizi. Je to škoda, hlavně jejich. Tak nějak jsme si zvykli na to, že státní svátek je dnem volna a my ho musíme využít k tomu, abychom udělali co nejvíc práce doma. Na rozdíl od našich předků, kteří si na hody či jiný svátek oblékli slavnostní oblek a setkávali se na obci se svými spoluobčany. Možná je to i proto, že máme státních svátků tolik a vlastně si jich už nevážíme.

Přesto věřím, že se letos u pomníku sejdem v hojném počtu. Zasloužíme si to všichni.

Miloslav Kříž

VÁNOČNÍ DÁRKY (NEJEN) PRO DĚTI: PINGPONGOVÁ HERNA A KERAMICKÁ DÍLNA

Pracovníci obce teď naplno makají venku, ale hned až se zhorší počasí je starosta pošle "do sklepa". Přesněji řečeno do podzemních prostor pod úřadem, kde finišuje budování herny na stolní tenis a keramické dílny. Obojí by měly být hotovo nejpozději v prosinci jako netradiční vánoční dárek.

Keramická dílna se bude skládat ze dvou místností – v jedné bude prostor na modelování a další práce s hlínou, ve druhé pec a dlouhý stůl na odkládání výrobků. *"Už je tam kompletně nová elektřina včetně světel, přivedli jsme vodu, vybudovali odpady, máme nachystané skříňky. Zbývá stůl, pec*

a hlína, takže do Vánoc by to mohlo fungovat," říká starosta.

Pingpongová herna je taky skoro kompletní, dokonce i se stolem. Chybí jen vybetonovat podlahy a vymyslet systém, jak se bude herna využívat, aby u každého zápasu nemusel asistovat starosta.

Co si přát doma pod stromeček? Kvalitní pingpongové páčky! Nová herna na stolní tenis pod obecním úřadem už je skoro hotová, zbývá jen vybetonovat podlahu.

OPRAVA SILNICE NABÍRÁ ZPOŽDĚNÍ, PŘESTO BY MĚLA BÝT HOTOVA DO PROSINCE

S probíhající opravou silnice souvisí dvě aktuální zprávy. Dobrá: Díky výběrovému řízení se cena za obecní část projektu výrazně snížila a Dobrochov navíc získal státní dotaci, takže stavba zatíží rozpočet obce mnohem méně, než se původně plánovalo. A špatná? Práce se protahují a možná neskončí do 19. 11., jak bylo původně v plánu. Starosta ale věří, že Mikuláš už se projede po nové silnici.

Kompletní rekonstrukce se skládá ze dvou částí. Oprava vozovky za necelých 10 milionů je v režii kraje, obec musí zaplatit všechny další související práce – nové chodníky a osvětlení, parkovací místa, autobusové zastávky i obrubníky, přeložku vodovodu a opravu kanálů i dešťové kanalizace. To mělo stát obecní kasu podle projektu zhruba 9 milionů korun, ve výběrovém řízení se ale zakázka vysoutěžila za 6,5 milionu.

"Obával jsem se, že v souvislosti s inflací a růstem cen stavebních prací

nám těch devět milionů nebude stačit. Nakonec musíme být opravdu spokojení," řekl po uzavření smlouvy starosta Miloslav Kříž.

Obec navíc získala dotaci ve výši 1,1 mil. Kč od Státního fondu dopravní infrastruktury. Na zbývající částku si vzala u České spořitelny úvěr, který bude splácet 15 let. *"Banka nám nabídla dobré podmínky včetně nízkých a dobře rozvržených splátek, které náš rozpočet nijak výrazně nezatíží,"* upřesnil starosta.

ZA ODPADY ZAPLATÍME VÍCE. OBEČ I KAŽDÝ Z NÁS

Cena za vývoz a skládkování odpadů se změnila už v letošním roce, obec ji ale zatím do poplatků pro občany nepromítla. Až do roku 2029 totiž platí možnost uplatnit slevu, tedy zachovat současnou cenu 500 korun za tunu odpadu – ovšem jen do limitu 200 kg na jednoho obyvatele obce.

Zastupitelé se ale obávají, že Dobrochov tento limit nesplní a bude platit mnohem více. *"Když vidím, jak někteří lidé netřídí a do popelnic na směsný odpad naházejou doslova všechno, je mi z toho smutno. Často se stává, že v popelnicích jsou i kameny, které lidé při úklidu zametou,"* říká starosta a dodává, že od roku 2022 budou platit nové vyhlášky a obec bude muset přistoupit ke zvýšení poplatků.

O zvýšení současného 550korunového poplatku budou ještě zastupitelé rozhodovat, předběžně vzroste na 700 až 800 korun za každého obyvatele. *"Jestli se náš přístup k odpadům nezlepší, nevyhneme se v budoucnu dalšímu navýšení, protože kromě zvýšení jednotlivých poplatků musíme pokrýt náklady, které nám vzniknou tím, jak se lidé chovají,"* dodává starosta.

Důkazem mohou být neuvěřitelné případy z poslední doby: V kontejneru na bioodpad se našly azbestové tašky. Kontejner na sklo byl zase plný jablek. A nepořádku kolem podzemních kontejnerů, které je některým zatěžko otevřít, si už asi všiml každý.

CYKLOSTEZKA: ZA ROK NA KOLE BEZPEČNĚ AŽ DO VÝŠOVIC I VŘESOVIC

Dlouho plánovaná cyklostezka, která protne Dobrochov, už má velmi jasné obrysy. Obce, které se na ní podílejí, už získaly dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury – celkem 85 procent z nákladů, které projektanti spočítali na 30 milionů korun. Stavět by se mělo začít na jaře.

Kolik to bude stát obecní kasu? Při celkové ceně 30 milionů a zmíněné dotaci vyjde na každou obec podíl ve výši zhruba 1,25 milionu, ale výběrové řízení by mohlo celkové náklady a tedy i podíl obcí snížit.

"Není to málo, ale na druhou stranu jde o ojedinělý projekt, který výrazně zvýší bezpečnost cestování na kole. Po nové stezce dojedou cyklisté skoro až do Prostějova," upřesňuje Miloslav Kříž. Cyklostezka totiž povede z Dobrochova od dálničního mostu přes Kelčice a s odbočkou na Vřesovice až do Výšovic. A odtud už zbývají jen dva kilometry do Žešova, Bedihoště nebo Čehovic, kde se dá napojit na cyklostezku vedoucí přímo do okresního města.

"Úplně ideální by bylo, kdyby se podařilo udělat i propojení například na Žešov. To bychom dojeli až do Prostějova, úplně

bezpečně a navíc po rovině, protože cyklostezka vede kolem potoka," říká starosta. Stezka bude sloužit nejen cyklistům, ale i milovníkům jízdy na kolečkových bruslích, kteří teď musí za kvalitní projíždkou dojíždět až do Morkovic nebo Kostelce.

KOLEM DOBROCHOVA VYROSTOU DALŠÍ DVĚ ALEJE

Budování zeleného kruhu kolem Dobrochova pokračuje. Letos obec vysadí další dvě aleje, v jedné porostou ovocné stromy a ve druhé hlavně buky a duby.

Aleje rostou především na místech, kde byly dříve polní cesty, ty se teď obec snaží obnovit.

"Vycházím hodně z vlastních vzpomínek i z vyprávění pamětníků. Dříve rostlo kolem vesnice mnohem víc stromů než dnes, tak se je postupně snažíme vrátit na původní místa," popisuje starosta Miloslav Kříž, co ho vede k záměru vytvořit kolem Dobrochova zelený prstenec.

Letos obec počítá s vysazením dvou alejí. Ovocná alej bude pokračováním třešňové aleje za zahradami, alej neovocných listnatých stromů vyrostе na polní cestě za lesíkem nad pumptrackem směrem na Kobeřice.

Celkové náklady na zatravnění i nové sazenice se budou pohybovat kolem 140 tisíc, v plné výši je zaplatí dotace z Agentury ochrany přírody a krajiny ČR.

NEVIDITELNÉ INVESTICE

Po dokončení biocentra, ubytovny, workoutového hřiště a pumptrackové dráhy se obec pustila do dalších prací. Nejsou tak viditelné, ale pro fungování obce i její atmosféru jsou stejně důležité jako investice za statisíce nebo miliony.

"Je to jako s ženskou prací – ta není vidět, když se udělá, ale když se neudělá," připomíná starosta Miloslav Kříž české přísloví.

KOŠE A LAVIČKY

Zaměstnanci obce teď chystají například odpadkový koš vlastní výroby k pumptrackové dráze, k ní by se do budoucna měla také srovnat přístupová cesta. V plánu je i nová lavička u vyhlídky. Její okolí by chtěl starosta navíc vydláždít, aby konstrukce nezarůstala trávou. Další lavička, a možná i altánek, by měly zpříjemnit prostředí biocentra.

KDYŽ CHYBÍ LIDI

Na většinu prací se obec snaží využívat vlastní zaměstnance. Šikovných lidí, kteří si poradí s každou prací, je ale stále méně. Problém jsou navíc rostoucí mzdové náklady. Na některé činnosti proto obec využívá lidi přidělené soudem na obecně prospěšné práce. *"Na ně se ale nemůžeme úplně spolehnout. Snaží se, ale nejdříve musí do práce přijít, a to se jim každý den nepodaří,"* říká starosta.

Všechny práce navíc ztěžuje aktuální hospodářská situace. Ceny většiny materiálů rychle rostou. Dalším problémem, se kterým se obec musí vyrovnat, jsou dlouhé dodací lhůty.

U PUMPTRACKU BUDE MALÉ LANOVÉ CENTRUM

Z pumptrackového areálu se stala senzace roku. Využívají ho naše děti, ale i teenageři z okolí.

Areál se (také díky nedalekému workoutovému hřišti) stal oblíbeným cílem rodinných výletů, obec se rozhodla doplnit ho malým lanovým centrem.

Půjde o čtyři lanové atrakce, které budou ve výšce 30 až 40 centimetrů nad zemí, aby byly bezpečné i pro menší děti.

Centrum vybuduje vlastními silami obec, její zaměstnanci přispěli jako zkušení rodiče i mnoha nápady.

Starosta upřesňuje, že nepůjde o profesionální lanové centrum. *"Budme realisté. V obci žije 350 obyvatel, nemůžeme si dovolit budovat atrakce za miliony. Ale na druhou stranu si naše děti zaslouží, abychom jim nabídli atraktivní zábavu v přírodě jako variantu k počítačovým hrám,"* říká Miloslav Kříž.

KOLEM ÚŘADU ROSTE STYLOVÝ PLOT

Zhruba 30 metrů nového plotu je hotovo, zbývá dokončit posledních 20. Jde o další z mozaiky malých investic, jejichž cílem je obec vyšperkovat, aby se stala ještě příjemnějším místem k životu.

Práce zdržel nedostatek stavebních materiálů, například na dodávku betonových bloků se čeká dva měsíce. *"Dohodli jsme se i se sousedy, takže celý plot, který je vstupní branou do obce, bude jednotný a stylový,"* těší starostu Miloslava Kříže.

Za hranicemi nikdy nebyl, přesto procestoval celý svět

Když většina lidí usedá k televizi, aby si pustila večerní zprávy, 78letý **Emil Zukal** zapíná svou vysílačku a začíná putovat po světě. Za téměř šedesát let se spojil s desítkami nebo spíše už statisíci radioamatéry na všech světadílech, ale i s Mezinárodní vesmírnou stanicí (ISS) nebo s českými mořeplavci na zámořských lodích. Díky své netradiční zálibě, které věnoval většinu volného času, přivítal v Dobrochově několik pozoruhodných návštěv, například indiánku nebo obyvatele Tasmánie.

Opravdu přijel do Dobrochova někdo z Tasmánie?

To byl radioamatér, který se narodil ve Švédsku, jako malý se přestěhoval do Kanady, po studiích zaváděl po celém světě rádiové sítě a skončil v Tasmánii. Byli jsme dlouho v kontaktu a jednoho dne zavolal z pařížského letiště, že se jede podívat do rodného Švédska a zastaví se u nás. V Paříži si půjčil auto, zadal do navigace Dobrochov 91 a navečer byl tady. Neuvěřitelné.

ZAČALO TO MORSEOVKOU

Jak jste se k této vskutku netradiční zálibě dostal?

To bylo už během studií na průmyslovce v Brně, kam jsme se s rodiči přestěhovali z rodného Blanska. Můj dobrý kamarád byl do radioamatérství zapálený, tak jsem se začal učit morseovku a postupně jsme dávali dohromady jednoduchá zařízení. První přijímač, který jsem postavil, byl na střední vlny

– to znamená, že jsem v něm mohl poslouchat rozhlas. Ale poblíž byla klubová stanice radioamatérů a ta byla tak silná, že jsem i já slyšel toho operátora, jak mluví a snaží se s někým navázat spojení. Říkal jsem si: To bych chtěl tak jednou zažít.

Podařilo se to?

Po škole jsem nastoupil do Dobrochova na vysílač, kde jsem sloužil desítky let jako vedoucí směny a k tomu rádiu a vysílání tady bylo blízko. S přibývajícím věkem a zkušenostmi mě to zajímalo více a více, takže už kolem roku 1970 jsem stavěl první směrové antény na krátké vlny, což tenkrát nebylo moc obvyklé. V té době se začínalo u vysílaček, které měly 10, 50 nebo maximálně 100 wattů. A když jste chtěl mít lepší výsledky, bylo třeba vytvořit anténní systém, který měl mnohem větší zisk, třeba udělat ze 100 wattů 400. To mi umožnilo dovolat se mnohem dál, třeba až do Tichomoří, nebo se spojit s nějakou stanicí, která nemusela být ani tak daleko, ale pro radioamatéry byla vzácná.

Čím?

Třeba když se objevila stanice v místě,

kde nebylo moc operátorů. Zbytek světa se jí hned pokoušel dovolat, prostě spousta stanic na jedné frekvenci, mnoho rušení a šance urvat toto spojení je pak dost malá. Když ale máte větší výkon nebo lepší antény, tak vás to před těma ostatníma upřednostňuje.

Vzpomínáte si, s kým jste se spojil poprvé přes vysílačku?

Vzpomínám si přesně, s nějakým pánem ze Švédska. Bylo to telegrafické spojení morseovkou. Když někdo chtěl získat koncesi, musel umět morseovku. To už se teď nevyžaduje, dneska stačí, když umíte angličtinu a potřebné zkratky. Ale pro mě to má pořád kouzlo, mám morseovku radši než telefonní spojení.

1968: SPOJENÍ PŘERUŠENO

A dá se spočítat, kolik spojení jste za ty roky navázal?

To už asi ne. Ale o pár tisíc mě obrali komunisti.

Zakázali vám vysílat?

V době normalizace po roce 1968 mi vzali koncesi. Někdo se asi obával, že by moje vysílačka mohla být zneužita. Pořádně mi to nevysvětlili, jen poslali papír, že mi koncesi ruší. Ale odvolal jsem se a po pár letech mi koncesi vrátili.

Jak vlastně rádiové spojení funguje?

Každá stanice má svůj volací znak – v začátcích si ho operátoři vymýšleli, teď už ho každý dostane přidělený. Když se připojíte k vysílačce a uslyšíte stanici, která volá výzvu, snažíte se zopakovat ten znak a k tomu odvysíláte svůj znak. Když vás stanice zaslechne, odpoví, že vás slyší. A dál už je to jednoduché: Na začátku se pozdravíte, jen si musíte udělat pořádek v tom, do které části světa voláte, jestli je tam ráno, odpoledne nebo večer. Pak řeknete své jméno, odkud vysíláte a jak se slyšíte. A většina spojení končí tím, že poděkujete a požádáte o QSL lístek. To jsou takové karty velké jako pohlednice, kterými si radioamatéři potvrzují navázaná spojení.

Na "velkém" dobrochovském vysílači pracoval, další (taky ne zrovna malý) si postavil na zahradě

Takže když se s někým spojíte, jdete na poštu a pošlete mu svůj QSL lístek?

To by mě vyšlo draho (směje se). Posílá se to prostřednictvím QSL služby, kterou u nás provozuje Český radioklub. Oni ty lístky shromažďují a když jich mají pro nějakou zemi dost, pošlou to místní QSL službě jako balík a tam se pak lístky rozešlou jednotlivým radioamatérům. Díky tomu hodně ušetříte, ale zase si musíte na odpověď počkat, někdy třeba i pět let.

Kolik takových lístků máte?

Svého času jsem jich měl kolem sto tisíc. To byla hrůza, na jednu stranu je vám líto to stopit, ale když už je nemáte kam dávat, tak jiná možnost není. Naštěstí dneska se většina lístků posílá e-mailem, poštou je rozesílají už jen ti starší.

To všechno zní strašně zajímavě...

No já naopak říkám, že o nic zajímavého nejde, protože je to vlastně pořád dokola.

Tak proč se tím celý život zabýváte?

Co vás na tom baví?

Když pracujete s radioamatéry na celém světě, skýtá vám to možnost posunout se v řečech. Oni se nebudou kvůli vám učit česky... Většina základní komunikace se odbývá v angličtině, v takové basic úrovni. A když se s někým skamarádíte, tak si povídate více a získáte trochu lepší znalosti toho jazyka.

Vás baví asi i ta technika...

To je další zajímavost rádiového spojení. Můžete sledovat, jak se rádiové vlny šíří. Což se liší podle času i ročního období – večer to funguje jinak než ráno, v létě jinak než v zimě. Když se v tom člověk vyzná, hodí se mu to hlavně při soutěžích.

SVĚTOVÉ ÚSPĚCHY A SPOJENÍ S ISS

Radioamatéři mezi sebou soutěží?

Probíhá spousta závodů. Máte třeba 24 hodin na to, abyste navázal co nejvíce spojení.

Soutěžíte taky?

Závodil jsem poměrně dost, hlavně v prvních letech, ale i později. Když jsem se tomu věnoval, měl jsem slušné úspěchy. Zrovna tady mám diplom za první místo v OK ve světovém závodě, to bylo v roce 1972.

Starosta mi říkal, že jste se spojil i s kosmonauty. Je to pravda?

V amatérském vysílání existuje spousta směrů. V jednu dobu jsem udělal hodně spojení přes družice. Později se dalo navazovat spojení přes Mezinárodní kosmickou stanici ISS, to se mi taky podařilo.

PŘES INTERNET TO MŮŽE ZKUSIT KAŽDÝ

A jak funguje radioamatérství dnes?

Pořád je populární, jen v Česku se tím zabývá asi pět tisíc lidí. V poslední době se ale postupně přesouvá na internet. Nemusíte si pořizovat drahé vysílačky, nemusíte mít ani koncesi, stačí vám jenom počítač. Zaplatíte 22 euro za rok, oni vám dají přístup k nějakému zařízení a vy se s tím můžete bavit, učit, dělat voloviny. Nemusí to být přesně podle předpisu, ale slyšíte, jak to dělají druzí a snažíte se to naučit.

Co říká na radioamatérství manželka Vlasta?

„Ono nejde, aby si hráli oba. Jeden musí táhnout ten vlak a druhý si hraje. Tři děti, domácnost, práce... Nebyla to žádná legrace, ale jsem ráda, že štafetu po manželovi převzal náš nejstarší syn.“

Zkusil jste to?

Zkusil a dost mě to bavilo, ale přestal jsem s tím asi před rokem. Zabíralo to hodně času i nervů. Ale podívejte – tady je moje značka OK2pbu a i po roce jsem pořád na 40. místě z 1000 hodnocených stanic, navíc první z Česka. Když jsem se tomu věnoval naplno, byl jsem i na 14. místě.

INDIÁNKA V DOBROCHOVĚ

Zaujalo mě, jak mezi sebou navazují radioamatéři kontakty. Setkal jste se kromě kolegy z Tasmánie i s někým dalším?

Velice krásné vzpomínky mám na Jirku Borovičku, který se plavil po světě ještě v době, když měla naše republika námořní plavbu. Na těch lodích byla spousta radioamatérů, se kterými jsem byl v kontaktu. Moře jsem v životě neviděl, ale s námořníky jsem se domlouval dost často. A jedním z nich byl právě Jirka. A jednoho dne – to jsme ještě bydleli nahoře v bytovce od vysílače – zatroubilo před domem auto, vystoupil z něho chlapík zachumlaný do svetru a řekl: Já jsem Jirka a přijel jsem se k vám podívat na návštěvu. Byl to velice šikovnej a chytřej člověk, hodně jsme se s ním pobavili.

A co ta indiánka?

To byla manželka od radioamatéra, který po roce 1968 utekl do Ameriky. Když se to u nás trochu uvolnilo, přijel ukázat rodnou vlast dětem a manželce, což byla pravá indiánka. Ale nevypadala jako z indiánských filmů, byla to normální ženská, učitelka.

To jsou neuvěřitelné příběhy.

Bylo tady i několik dalších lidí, se kterými jsem se spojil díky vysílačce. Třeba Bedřich Skála, na toho mám nejkrásnější vzpomínky. To je osaměle

mořeplavec, od kterého mám věnování "za monitoring sóloplavby" – když se plavil přes oceán, dělal jsem s ním spojení každý den. On měl nějaké psychické problémy a doktor mu řekl: Buďte jíst prášky, které vás utlumí, nebo musíte tady z toho cirkusu vypadnout. Tak s bratrem postavil loď a vycestovali ven, sám pak na plachetnici dlouhé 10 metrů skutečně ten Atlantik přeplul, pak ještě Tichý oceán a zase se dostal nazpátek.

MODELÁŘENÍ I KVADRAKOPTÉRY

Když vás poslouchám, takhle záliba vám asi zabrala spoustu času... No vlastně všechen volný čas. Přišel jsem z práce, zapnul rádio a skončil ve dvě v noci. V pět ráno jsem odcházel do práce a tak pořád dokola. Musím pochválit ženu, že mě to tolerovala. Dokonce mi kupovala součástky, když jezdila na nákupy do Prostějova. V oboru se nevyznala, ale vždycky přivezla přesně to, co jsem potřeboval.

Další láska Emila Zukala, která ho provází už od dětství: modelářství a později i rádiem řízená letadla

Na nic dalšího už vám čas asi nezůstal...

Ale zůstal, já jsem takový hračka. Kromě radioamatérství jsem se věnoval modelům letadel řízeným rádiem, ale to by bylo na další povídání. A stihli jsme i další věci – naší domácností prošly všechny možné záliby od radioamatérství a modelářství až třeba po rogalu a jachting na brněnské přehradě. Rodina se nenudila.

Potatil se některý z vašich potomků? Co se týče vysílání, tak hlavně ten nejstarší, Tomáš (OK2PTZ nebo v závodech OK6Y), ten to schytl se

vším všudy. Je inženýr elektrotechnik, ve volném čase se věnuje závodům a patří do světové špičky. Není tak těžké vyhrát závod v České republice, ale on vyhrává závody po celém světě, kterých se účastní třeba 2000 lidí.

Věnujete se radioamatérství ještě dnes?

Přes léto se teď zabývám hlavně modelářením a v poslední době se dost zajímám o kvadrakoptéry, kterým se teď moderně říká drony. Celý život jsem trochu fotografoval, to mám po tátovi. Ještě než přišla vlna takzvaných dronů, tak jsem si už někdy

v roce 1980 hrál s letadýlkem a fotil Dobrochov z výšky. Pohledy na svět z vrchu mě fascinují, je to úplně jinak, než když fotíte ze země.

Takže už nevysíláte?

Vysílám pořád, i když už ne každý večer jako dříve. Mám období, kdy k vysílačce nedostanu třeba dva měsíce. Ale pak si k ní sednu a vstanu za půl roku (smích).

Vladislav Sobol

TÁBOR 2021: ZA TŘI DNY ZÁŽITKŮ JAKO ZA DVOJE PRÁZDNINY

Na tábor, který se uskutečnil po loňské covidové pauze, se děti z Dobrochova těšily více než kdy dříve. A stálo to za to. Dospěláci ze spolku ASPIRE jim připravili program plný akčních zážitků.

"Pořád se něco dělo, jeden program střídal druhý. Příprava všech aktivit byla hodně náročná, organizátoři museli myslet na nejmenší účastníky tábora i starší školáky. A nešlo jen o program, starali se i o přípravu snídaní a večeří a dovoz obědů," poděkoval starosta Miloslav Kříž organizátorům a za celý tým dobrovolníků zmínil tři hlavní, bez kterých by tábor neproběhl: Moniku Vrtalovou, Michala Pospíšila a Marcelu Novotnou.

A co děti bavilo nejvíce? Slaňování v písečňáku nedaleko Kelčic. Tam měl vše na povel hasič Martin Stránský, který malé horolezce nejdříve vyškolil a pak jim dal příležitost prokázat odvahu. K překvapení dospělých se na cestu po téměř kolmé stěně vydali skoro všichni táborníci – a mnozí z nich chtěli "přidat".

Další program? Návštěva ožvlých komixových postaviček z olomoucké charitativní skupiny OSC – Univerzální superhrdinové, ukázka výcviku psů v podání policejních psovodů, exkurze v kelčické "zoo", výroba hmyzích domečků, Military den a další...

Účastníci tábora (a to nejsou zdaleka všichni, celkem jich bylo včetně několika přespolních 25) fandí Dobrochovu v soutěži Entente Florale Europe

Tábor odstartoval zdobením týmových triček...

...a výletem po Dobrochově s plněním úkolů

*Malí horolezci si
slaňování užívali*

*Ukázka výcviku policejních
psů a za odměnu "drbání"*

*U Ivana Páleníka
v kelčické "zoo"*

*Táborníci vrtali, zatloukali, šroubovali...
...a vyrobili krásné hmyzř domečky*

*Roman Novotný připravil pro děti se svými kolegy Military den.
Na programu bylo maskování, vojenské rozcvičky, střelba
ze vzduchovky, první pomoc i stezka odvahy. Protože pršelo,
proběhla v prostorách obecního úřadu, ale i tak byla "strašidelná".*

Překvapení pro děti: skvělí olomoučtí vysokoškoláci, kteří si "hrají" na Avengers

DOBROCHOVSKÝ KOTLÍK 2021: MISKA GULÁŠE DO NEBE PRO ALEŠE

Konkurence byla veliká, jeden guláš lepší než druhý. Na prvním místě se ale porota shodla jednoznačně, nejlepší guláš podle ní uvařil tým ALDAMUŽI. Jeho členové spolu s přáteli z týmu ALDAPÁNI věnovali své vítězství Alešovi. *"Pravidelně se Dobrochovského kotlíku účastnil a vždycky říkal, že jednou vyhraje. Bohužel to už nestihl, tak jsme letos vyhráli za něho,"* shodli se po vyhlášení výsledků.

Porota ve složení Václav Teichmann, Jana Holíková a Honza Vysloužil, která tento příběh neznala, měla těžkou úlohu. Letos se totiž povedly všechny guláše, kterých bylo celkem sedm. Včetně pochoutky od slovenského týmu, který ale dobrochovské potěšil hlavně lahodnou borovičkou.

Na kvalitě pokrmů se pravděpodobně podepsal covid. Některé týmy se svěřily, že v době lockdownu vařily guláše na zahradách a přímo v soutěžních

kotlících testovaly, jak jednotlivé přísady vyvážit co nejlépe, aby vytvořily lahodnou chuť.

Jako nejlepší nakonec porota vyhodnotila guláš týmu ALDAMUŽI, na druhém místě skončil tým kuchařů s názvem Náhodný spolek a pomyslný bronz získali ALDAPÁNI.

Předvedly se i místní hospodyňky, které do soutěže o nejlepší buchtu přihlášily celkem 10 lahůdek.

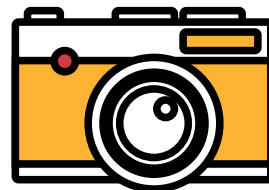
Dobrochovský kotlík:

1. ALDAMUŽI
2. Náhodný spolek
3. ALDAPÁNI

Soutěž o nejlepší buchtu:

1. Zdena Kvapilová
2. Eva Svobodová
3. Žaneta Frélichová

Foto: Monika Vrtalová

Další nové silnice

Silnice se neopravují jen v Dobrochově. Pohodovou jízdu si po náročné rekonstrukci, která trvala několik měsíců, už užívají řidiči také v dalších obcích na Prostějovsku – v Určicích a Alojzově. Opravy vyšly na desítky milionů korun – jen Správa silnic Olomouckého kraje do nich investovala 34 milionů.

"Další finanční prostředky uvolnily samy obce. Ty

si postavily nové zastávky, chodníky nebo například parkovací stání," uvedl náměstek hejtmána pro dopravu Michal Zácha.

Zlaté dno řemesel

Rada Olomouckého kraje schválila pravidla pro poskytování stipendií žákům vybraných učňovských a technických oborů pro školní rok 2021/2022. Na stipendia vyčlenila více než 8 milionů korun. Olomoucký kraj tak pokračuje v podpoře, kterou zahájil už v roce 2010.

"V současnosti podporujeme už 50 oborů vzdělání, z toho 32 učebních a 18 technických maturitních oborů. Po jedenácti letech, co kraj stipendia poskytuje, mohu říci, že mají smysl – povedlo se nám zabránit poklesu zájmu o některé obory vzdělání či dokonce zvýšit počet žáků – například u oboru instalatér nebo elektrikář," uvedl radní pro oblast školství Aleš Jakubec.

Kraj vyhlásil ceny cestovního ruchu, bodovaly lázně a stezky

"Uplynulé dva roky nebyly pro cestovní ruch vůbec jednoduché. Přesto se lidem, kteří se na rozvoji turismu podílí, podařilo odvést obrovský kus práce a připravit pro návštěvníky našeho regionu řadu novinek. Všem jim za to velmi děkuji," uvedl Josef Suchánek, hejtmán Olomouckého kraje.

Uspěly také Hanácké stezky v Mostkovicích

Rok 2020:

NOVINKA V CESTOVNÍM RUCHU
Cyklotrasa Ochutnej Moravu na kole
ZIMNÍ STŘEDISKO
Ski areál Hlubočky
LÁZEŇSKÝ BALÍČEK
Horské klima – Schrothovy léčebné lázně v Dolní Lipové
ECO FRIENDLY ZAŘÍZENÍ
Zlatá farma, Štětovice
OSOBNOST GASTRONOMIE
Petr Heneš, Honza Malý – Eatery & Bakery, Long story short, Olomouc
ABSOLUTNÍ VÍTĚZ
Schrothovy léčebné lázně v Dolní Lipové
CENU HEJTMANA získal Ivan Marek, jeden z hlavních propagátorů cestovního ruchu města Olomouc a Olomouckého kraje.

Rok 2021:

BIKE A TRAIL PARK
Hanácké stezky
KEMP
Cyklokemp Černý potok
NAUČNÁ STEZKA
Stezka živé vody
NEOBEVENÝ SKVOST
Špacírštejn
NOVINKA V CESTOVNÍM RUCHU
Hrad Helfštýn - zpřístupnění renesančního paláce
ABSOLUTNÍ VÍTĚZ
Hanácké stezky
CENU HEJTMANA získal Josef Sekula, který dlouhodobě rozvíjí cestovní ruch v oblasti horno a dolno Lipovska a zvyšuje gastronomickou úroveň v celé turistické oblasti.

KŘÍŽOVKA

AUTOR: -KAWI-	JEDEN Z ARGONAUTŮ	1. ČÁST TAJENKY	NÁZEV PLANETKY	ŽIDOVSKÝ DUCHOVNÍ	RUSKÉ SIDLO	PŘEDLOŽKA	ODBORNÍCI V ALOPACII	PŘÍZVÁNÍ	OPAK DNŮ	KLEKÁNÍ	RUSKÝ SOUHLAS	TÝKAJÍCÍ SE ATOMU	3. ČÁST TAJENKY	OZVĚNY
SVĚTADIL							VNADIDLO (ZASTARALE) JMÉNO CHYLKOVÉ					ZÁPOR		
MĚNIT V KARAMEL												CITOSLOVCE POVZDECHU ANGL. ZKR. NAVIGACE		
ETIOPSKÉ SIDLO						BOUŘLIVÝ POTLESK ZPĚVOHRA				RUSKÁ ŘEKA ČÁST VĚTY				
NAJEZENÍ				DUCHOVNÍ KLÁŠTERU MOŘSKÉ RYBY						ŽÁR (KNIŽNĚ) ÚSTNÍ ZÁVAZKY			OCASY SPÁRKATÉ ZVĚŘE	
PRKENNÝ STROP (NÁREČNĚ)			SPÁNEK DAREBÁK (NÁREČNĚ)						ZBYTEK NE- DOLOVĚNÉ- HO RYBNÍKA DRUH KÁVY					
PŘEDLOŽKA			BŘIDLICE (NÁREČNĚ) ZBYTEK SLADU					UZBECKÝ POKRM KARABÁČE				ODPOR V KARTÁCH		
ITALSKÝ REŽISÉR							SLOVENSKÝ „KŘIVĚ“ OPERA RACH MANINOVA					ZKR. NÁR. LISTŮ VELKÉ DVERĚ		
OSAMOCENA	AUTOR MIKEŠE 2. ČÁST TAJENKY						SPOJKA OBILNINA					STÁŘI DOMÁCKY VRATISLAV		
SVANOUTI						KLADY SLOVENSKÝ „PŘESILA“					SONDY PATŘÍCÍ OBYVATELI ARABIE			
ODRŮDA BRAMBOR				SLOVENSKÝ „PROTO“ BLÁZNIVÉ CHOVÁNÍ					ŘEKA V NĚKDEJŠÍ GALII POKLES				BARMSKÉ SIDLO	
ČÍNSKÉ MUŽSKÉ JMÉNO			VÝNOSY Z PŮJČEK ANGLICKY „ROVINA“						ARCHETYP VELKÉ KLUBKO (NÁREČNĚ)					
POLNÍ PLOŠNÁ MÍRA			HORSKÉ JEZERO TITÁNÍ					ŠORTKY ŽDÁRSKÁ SPZ						
VELKÉ KOLO ZKR. REGI- ONÁLNÍ TELE- VIZE DĚČÍN							ZLOST ZÁKLADNÍ ČÍSLOVKA					SPZ KARVINĚ ČÁSTI ÚST		
SEKATI						PODNIK V H CEREKVI NÁZEV HLÁSKY S					EDEN ŘÍMSKÁ4			
BÝCI (KNIŽNĚ)				KRÁL ZVÍŘAT				SKÝTAT ZÁBAVU					POMŮCKY: ATABA, APTA, ARAR, NAV, ONDA, PLOV, PYJU, SAMPERI, SLOVEK, ŠPATA	
KOUZELNÝ ARABSKÝ DUCH				JUDSKÝ KRÁL				OBDIVY (BÁSNICKY)						

Tajenka z minulého čísla: LETOS NÁS ČEKÁ OPRAVA HLAVNÍ SILNICE. Odpověď nepřišla žádná!, takže cenu nemůžeme udělit. Tajenku pošlete do konce listopadu 2021 na adresu: zpravodaj.dobrochov@seznam.cz. **Vylosovaného luštětele odměníme!**

LAMPIONOVÁ SLAVNOST V DOBROCHOVĚ

**v předvečer
výročí vzniku
Československa**

27. října

Sraz

18:30

u pomníku

Svařáček

V hospodě

pivo za

15 Kč

Vzhledem
k opravě
silnice
letos
bez
tradičního
průvodu